

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Innocentio XI. Ad Innocentium XII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

3. Circumspecta Sedis &c. Facultates tranferendi pensiones annuas,
sublata Urbani VIII. Constitutione revocatoria, pro dimidia parte
conceduntur.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74849](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74849)

steriori datâ per quascumque personas eligendas de novo concessa sint, & esse censentur, nec non pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 15. Ut autem eadem præsentibus Litteræ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, & auctoritate nostrâ decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curatoribus nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arceant, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

§. 16. Utque earundem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extrâ illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Januarii 1677. Pontificatus Nostri anno primo.

J. G. SLUSTUS.

III.

Facultates transferendi Pensiones annuas, sublata Urbani VIII. Constitutione revocatoria, pro dimidia parte conceduntur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Sedis Apostolicæ providentia Christi fidelium commodis jugiter invigilans, ea quæ aliàs pro Ecclesiâ, & Beneficiorum Ecclesiasticorum exoneratione optimo quidem constituta fuere consilio, si optatus inde effectus minime proveniat, sed gravia potius exoriantur incommoda, in melius commutare, atque reformare studet, sicuti magistra rerum experientia faciendum suadet, ac æqui bonique ratio, nec non Ecclesiâ, & Beneficiorum ipsorum utilitas, & Christi fidelium pax, & tranquillitas noscuntur postulare.

§. 1. Cum itaque dudum fel. rec. Urbanus P. P. VIII. Prædecessor Noster, omnes, & singulas facultates, indulta, & privilegia transferendi quascumque pensiones annuas super Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Abbatialium mensarum, & quorumvis Ecclesiasticorum, tam secularium, quam regularium beneficiorum quomodocumque qualificatorum fructibus, tam certis, quam incertis, ac etiam distributionibus quotidianis reservatas, quæ tamen per exactiorem integram pensionum hujusmodi ab ipsis translatis factam, realem, & actualem effectum fortita non essent, pro summâ, quæ medietatem veri annui valoris fructuum mensæ, seu beneficii, super quibus pensio transferenda, seu translata reservata reperiretur, excederet, quibusvis personis, etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel aliâ quavis dignitate, etiam Cardinalis honore fulgentibus, sive etiam ad favorem quorumcumque locorum, piorum, & Collegio-

rum, quovis intuitu, & consideratione, etiam motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & de Apostolicâ Potestatis plenitudine, ac cum quibuscumque clausulis, & decretis, tam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, quàm ipsum Urbanum Prædecessorem concessa eatenus, revocaverit, cassaverit, & annullaverit, ac viribus, & effectu evacuaverit, ita tamen, ut facultates transferendi pensiones hujusmodi pro eâ parte, quæ medietatem fructuum, etiam incertorum, vel distributionum, quatenus super illis essent impositæ, non excederet, firmæ, & illas remanerent. Et insuper voluerit, & ordinaverit, eos qui prætextu excessus medietatis fructuum, seu distributionum hujusmodi partem pensionum translatarum solvere recusarent, ad excessum ipsum probandum teneri, nec interim istius dispositionis prætextu processum executivum, aut solutionem integre pensionis, quatenus aliàs illis locus esset, impediri, aut retardari debere, & aliàs prout in ejusdem Urbani Prædecessoris Constitutione desuper editâ in Cancellariâ Apostolicâ Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. die XXI. v. Januarii publicatâ, cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Verum cum quotidiano experimento compertum sit, prænarratam Constitutionis hujusmodi dispositionem Ecclesiis, & Beneficiis pensionum hujusmodi onere gravatis, illasque obtinentibus, qui excessum medietatis fructuum iisdem pensionibus gravatorum probare, & interea donec rei judicata effectum desuper obtinuerint, pensiones ipsas solveretentur, parum esse proficuum, & e converso tam transferentibus, quàm translatis pensionum hujusmodi non modicum adferre incommodum; illis quidem, quod propter ignorantiam, tam veri valoris annui fructuum, & distributionum, tum quantitatis aliarum pensionum desuper reservatarum frequentissimè, ac sæpe semper dubii sint, & incerti, quas pensiones transferre possint; his verò quod lites super pensionibus in eos translatis, quas Ecclesiâ, & Beneficiorum hujusmodi possessores, sub prætextu excessus prædicti impugnant, sustinere, & prosequi cogantur: ita ut ejusmodi litibus discutendis, & decidendis Tribunalia assidue fatigentur, partes vere ærumnosis dispendiis prægraventur.

§. 3. Hinc est, quod nos litibus, & dispendiis hujusmodi ansam præcidere, ac tam Ecclesiâ, & Beneficiorum prædictorum exonerationi, quàm illas, & illa obtinentium, nec non eorum, quibus ejusmodi facultates transferendi pensiones ab hac S. Sede concessæ sunt, & in posterum concedentur, ac illorum, in quos pensiones ipsæ transferentur, commoditati, securitati, & indemnitati, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac quorumcumque privilegiorum, indultorum, & facultatum transferendi pensiones hujusmodi, seu illarum loco fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos reservatos, & reservandos quibuscumque personis, cujuscumque status, gradus, ordinis præminentia, & dignitatis existentibus, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, seu alias specificâ, & individua mentione & expressione dignis, etiam motu proprio, ac de Apostolicâ potestatis plenitudine, ac cum quibuscumque clausulis, derogationibus, & decretis, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam per nos, & Sedem prædictam hætenus quomodolibet concessorum litterarumque Apostolicarum, tam sub plumbo, quàm in simili forma Brevis, Cédularum motus proprii desuper expeditarum, & Chirographorum cujuscumque Romani Pontificis motu subscriptorum tenores, etiam veriores, & datas, aliaque omnia & singula, etiam specialem, & individuum

Præsentibus publicandæ.

Et transumptis fides adhibenda.

D. 15. Januarii 1677. Pontificatus Nostri anno primo.

Exordium à fidelium commodo.

Urbani VIII. Constitutio recenetur.

Exponuntur incommoda inde provenientia.

Quare ejusmodi facultates.

Quibusvis Personis quomodolibet concessæ

mentionem, & expressionem requirentia, presentibus pariter pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, ac exactissimè specificatis habentes; Motu proprio, non ad cuiusquam nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut decetero, omnes & singuli, etiam S. R. E. Cardinales, seu quâvis aliâ præminentia, & dignitate præditi, & aliâs quomodolibet qualificati, seu specificam, & individuum mentionem requirentes, quibus ejusmodi indulta, privilegia, & facultates, transferendi pensiones annuas super fructibus, redditibus & proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis undecumque provenientius, & in quibuscumque rebus consistentibus, ac distributionibus, etiam quotidianis, & manualibus, Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Abbatialium aliarumque mensarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium, Personatum, Officiorum, Præpositurarum, Canonicarum, & Præbendarum, aliorumque quorumlibet cum cura, & sine cura, secularium, & cuiusvis Ordinis, Congregationis, & instituti regularium beneficiorum reservatas, seu illarum loco fructus, redditus, & proventus hujusmodi reservatos, sive per viam cassationis, & novæ reservationis, sive simplicis translationis, seu aliâs quomodolibet hæcenus à Sede Apostolica concessa sunt, & in futurum tam per Nos, quam per Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem prædictam concedentur, eorundem privilegiorum, indultorum, & facultatum vigore dimidiam dumtaxat, seu dimidiâ minorem partem ipsarum pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum illarum loco reservatorum hujusmodi, quas, & quos vigore primæ reservationis seu in eos factæ translationis de præsentibus percipiunt; & pro tempore percipient, seu legitime percipere possunt, & poterunt, respectivè transferre valeant.

Et hic
speciatim
enumeratur.

Ad dimidiam partem restringuntur.

Illis translationibus debito ordinem factis.

Decretum super oblativis.

§. 4. Ita tamen ut ejusmodi translationes, si servatâ ceteroqui dictorum privilegiorum, indultorum, & facultatum, ac præsertim quoad quantitatem pensionum, & fructuum transferendorum in eis expressam formâ & dispositione, factæ fuerint, tamen si fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, ac distributiones, etiam quotidianæ, & manuales mensarum, aliorumque beneficiorum hujusmodi, pensionum, & fructuum reservatorum oneribus ultra eorum medietatem adhuc gravata remanerent, nihilominus validæ, firmæ, & efficaces existant, nec ex capite excessus medietatis fructuum aliorumque prædictorum, in vim prædictæ Constitutionis Urbani Prædecessoris, quam hac in parte quoad futuras translationes nullius roboris, & momenti fore decernimus, ullo modo impugnari possint, tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quilibet, etiam specificâ & individua mentione digni, ac Cardinalatus honore fulgentes, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentibus emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, piâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormissimâ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, im-

pugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quæpiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentibus Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconculsè observari.

§. 6. Sicque, & non aliter in præmissis censi, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios aliove quoslibet quæcumque præminentia, & potestate fungentes, & futuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quâquam, quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula
sublata &
decretum
irritans.

§. 7. Non obstantibus, facultatibus, privilegiis, indultis, aliisque præmissis, ac de jure quæsito non tollendo, & quod Cardinales prædicti sub regulis, & Constitutionibus faciendis non comprehendantur, cæterisque nostris & Cancellariæ Apostolicæ regulis, nec non prædictâ Urbani Prædecessoris, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis præfatis, aliisque personis, & Collegiis quibuscumque sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogationis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac etiam consistorialiter, & aliâs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quanticumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & inferrentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hæc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contra-
riis.

§. 8. Ut autem præsentibus litteris omnibus facilius innotescant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe publicari, & affigi, sicque publicata omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ fuissent.

Præsentibus
publicanda.

§. 9. Ipsarum verò præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus

Transumptorum
fidem
habentes.

jus

ius personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eandem prorsus fidem tam in iudicio, quam extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die 7. Februarii 1678. Pontificatus nostri Anno secundo.

J. G. SLUSIUS.

IV.

Obedientia Superioribus præstanda Quitenfis aliarumque in Indiâ Provinciarum Religiosis injungitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Bullæ
præsentis
ocasio.

S. I. **E**Xponi nobis nuper fecit Dilectus filius Dominicus Valvasorius Mediolanensis Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod in Provinciis Indiarum, & præsertim Quitenfi dicti Ordinis non raro evenit, ut post solemnem celebrationem Capitulorum Provincialium habitam in Loco specialiter ad id designato post legitimam electionem Prioris Provincialis per scrutinium factam à majori parte Electorum unanimi consensu in unum intendendum post electi Prioris Provincialis confirmationem à Præsidente Capituli publice promulgatam & post cæteras electiones tum Definitorum, & Visitatorum, tum Priorum Localium, ac Doctrinarios rite similiter expeditas, vix hujusmodi electionibus factis, aut imminente ejusdem Capituli dissolutione, vel immediate post absolutionem, ac etiam post aliquot menses, imò, & annos quibus tam Prior Provincialis, quam cæteri Superiores legitime, ut præfertur electi, respective munere suo pacifice functi fuerint, nihilominus nonnulli malo spiritu adducti, eo quod fortassis in prædictis Capitulis non obtinuerint ea, quæ sibi antea consequenda proposuerant, & altè cordi hærebant obtinenda, contra jam electum, confirmatum, & actualiter exercentem officium Provincialatus potissime insurgant, ac etiam contra Definidores, Visitatores, reliquosque Priores Locales, & Doctrinarios eisdem debitam denegantes obedientiam, honorem, & prælationem, vanasque causas tantæ contumaciæ adducunt, quinimò ad aliam electionem potissime Prioris Provincialis tumultuose, & clandestinè irumpant, & ad Tribunalia secularia causam sæpe per viam (ut vocant) auxiliatricem deferunt, contendentes super validitate, aut nullitate electionis prædicti Prioris Provincialis cæterarumque electionum; unde Provincia illa miserrimè turbatur.

Quæ est
denegata à
quibusdam
Quitenfis
Provincia
Religiosis
Prioribus
Provincia
libus reli
quique
Superiori
bus rite e
lectis de
bita obe
dientia.
Prætex
tus.

Incom
moda inde
fluentia.

Causarum
Vicario
delatæ.

S. 2. Tunc enim in dubium vocantur receptiones Novitiorum ad regularem habitum, solemnes eorundem professiones, facultates ad excipiendas confessiones, institutiones Doctrinarios, seu Parochorum pro administratione Sacramentorum, sententiæ translate in auctoritatem rei judicatæ tum absolutoriæ, tum condemnatoriæ à prædicto Priori Provinciali vel Definitorio aut à Prioribus Localibus prolatae, cæterique actus judiciales & extrajudiciales utilitatem publicam, vel privatam respicientes pro nullis, & invalidis habentur, utque pertinacius in sua persistant obstinatione, non obtentâ à Superioribus facultate veniendi Romam, longa suscipiunt itinera, & ad longum tempus contra præscriptum constitutionum Ordinis prædicti, ac decretorum hujus Sanctæ Sedis, vagantur.

S. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebatur, ob immanem terræ, marisque ab hac alma Urbe Indiarum distantiam, non facile succrescentibus hujusmodi malis opportuna possit à Superiore Generali dicti Ordinis

aptari medela, Nobis propterea dictus Dominicus Vicarius Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

S. 4. Nos igitur effraenem illam Licentiam insurgendi contra Superiores eisque debitam obedientiam denegandi compescere, ac Provinciarum prædictarum quieti, quantum nobis ex alto conceditur, consulere cupientes, dictumque Dominicum Vicarium Generalem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, consilio, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus, ut si in Quitenfi, vel aliis Indiarum Provinciis prædictis electio Prioris Provincialis facta fuerit per scrutinium secretum à majori parte Electorum, eaque à Præsidente Capituli successivè confirmata, omnes, & singuli Provinciarum hujusmodi respective Religiosi, cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant, sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & dignitatum seu officiorum per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ac etiam majoris excommunicationis penis ipso facto incurrendis teneantur, non solum ab aliâ electione Prioris Provincialis abstinere, sed etiam ipsi Priori Provinciali, seu Reçtori Provinciali, aliisque, ut supra respective electis, & institutis, secutâ confirmatione prædictâ à Præsidente factâ, debitam exhibere obedientiam tam in temporalibus, quam in spiritualibus, non obstante quacumque protestatione, aut appellatione, etiam post confirmationem hujusmodi factâ, vel interpolatâ de Jure.

S. 5. Nos enim ad hunc effectum ex certâ scientiâ, & de Apostolicâ potestatis plenitudine suppletos intelligi, ac pro suppletis haberi volumus omnes, & singulos alios defectus, etiam substantiales juris, & facti, si fortè intervernerint in supradictis electionibus, & confirmationibus, illasque per quoscumque Judices, etiam Palatii Apostolici Auditores quoad omnes, & singulos juris effectus haberi, & judicari tamquam legitime, & Canonicè factas, interim, & quousque ad Quitensem, seu alias Indiarum Provincias prædictas respective Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis ejusdem Ordinis determinatio pervenerit, legitimeque de eâ constiterit, & intimata fuerit, quibus de Jure constare, & intimari debet.

S. 6. Quod si lite pendente super validitate, seu nullitate Capituli Provincialis, vel cujuscumque electionis inflet dies præfixus celebrationi novi Capituli Provincialis, possint nihilominus, & teneantur omnes Electores ad Locum destinatum convenire, & juxta Sacros Canones, Concilii Tridentini decreta, ac Apostolicas, & dicti Ordinis constitutiones novum Capitulum Provinciale hujusmodi celebrare, nec ratione talis litis pendentiæ, seu nullitatis præsentis quisquam contra ipsius Capituli validitatem coram quocumque Tribunali ullomodo quicquam opponere possit.

S. 7. Idemque fit, & intelligatur, etiam si post dictum Capitulum Provinciale congregatum, supervenerit ad Provinciam, vel ei intimetur sen-

Absolutio ad effectum.

Indiarum
Religiosi
Provincia
li rite ele
cto subji
ciuntur.

Idque
sub poena
inhabilita
tis & ex
communicationis.

Non ob
stantibus
etiam Ele
ctionis de
fectibus.

Nec lite
pendente
super vali
ditate aut
nullitate
Capituli.

Nec su
pervenien
te senten
tiâ annul
latoria.